

Лариса БРЮХОВЕЦЬКА,

кінокритик, старший викладач кафедри культурології Національного університету “Києво-Могилянська академія”, головний редактор журналу “Кіно-Театр”:

– Цього літа я працювала над монографією про незабутнього Леоніда Бикова – видатного актора і режисера, чії кінострічки увійшли до золотого фонду української культури і мистецтва. Про його неймовірну популярність годі й говорити, тому не випадково в нашій і зарубіжній пресі було надруковано силу-силенну інтерв’ю, розповідей і спогадів про цього майстра. Я гортала шпальти періодики, знаходила чимало публікацій, які раніше читала й відчувала, що достатнього матеріалу для книги не маю. Тоді звернулася до архівів і віднайшла в них надзвичайно цікаві документи, які мені дуже знадобилися в роботі. Йдеться про Центральний державний архів-музей літератури та мистецтва. Там зберігається фонд № 670, який містить документальні матеріали нашого кіномистецтва – літературні і режисерські сценарії, цінні відомості про творчий процес на кіностудії імені Довженка. Стали в пригоді також фонди Центрального державного архіву кінофотофонодокументів імені Г. С. Пшеничного, зокрема, численні записи спогадів про Леоніда Бикова. Скажу так: кіно – це надто динамічне мистецтво. І це велике щастя, що ми маємо змогу звертатися до архівів і черпати інформацію про те, як створювалися фільми, як вони “пробивалися” на великий екран, як працювали творчі групи і т. ін. Справа, яку роблять архівісти – архіважлива для суспільства. Ця робота – для наших нащадків. Не менше її значення й для дослідників історії мистецтва і, зокрема, кіно. У цьому я вже неодноразово переконувалася.